

Када је, својевремено, на референдуму, требало да се потврди нови Устав Србије, уприличена је снажна негативна кампања. [1](#) Она је, повремено, била чак и јача од "про-референдумске" кампање (иако је иза ње стајала тадашња влада). Наспрам слабе Коштуничине владе, нашле су се јаке лоби групе, попут "другосрбијанског" лобија, проалбанског ("косоварског"), аутономашког, људскоправашког, прохрватског..., заједно са њиховим политичким и медијским представницима (ЛДП, ЛСВ, Б-92, "Пешчаник" итд). Тада је, по први пут, у нашој јавности уочено и деловање хомосексуалног лобија. Он је вешто нападао Устав, а пре свега његов члан 62, који је брак одређивао искључиво као заједницу мушкарца и жене. За тај члан се тврдило да је "антиевропски" и "антимодеран", и да је супротан пракси "најразвијенијих демократских земаља"

[2](#)

Ово је био типичан пример тзв. евролагања. То је оно кад неко у своју корист тврди да је "свуда у свету тако", односно да "ако хоћемо у ЕУ, онда то морамо да прихватимо". Члан 62 директно је онемогућавао признање "геј-бракова", а такви бракови су управо у том тренутку помињани као још један "услов за чланство у ЕУ". Истина је, међутим, била да су у ЕУ истополни бракови признати једино у Белгији, Холандији и Шпанији, а да је у свим осталим земљама ЕУ брак дефинисан искључиво као заједница жене и мушкарца.

Ипак, "евроатлантски прогандисти" не престају да заводе нашу јавност. Они су ових дана успешно прикрили чињеницу да су недавно, у три државе, бирачи на референдуму, подржали промену устава. Тако су сада и у њима, баш као и у српском Уставу, бракови означени искључиво као заједнице мушкарца и жене. Наиме, 4. новембра, на изборима на којима се бирао председник САД, грађани три велике савезне државе, Аризоне, Калифорније и Флориде, изгласали су уставну допуну по којој не може бити легалних бракова између хомосексуалаца. Ово је урађено као одбрана од снажног притиска тамошњег хомосексуалног лобија, који је преко судова успевао да доведе до легализације "геј-бракова". Реч је о томе да су уставни америчких држава написани у доба кад се подразумевало да је брак заједница мушкарца и жене. Стога се у њима брак и није изричито одређивао. Користећи то, хомосексуални лоби је водио дуге и упорне парнице све док не би нашао суд који би као "антиуставан" оценио одбијање матичара да венча неки хомосексуални пар. Из тога би, по начелу прецедентног права, произилазила и легализација хомосексуалних бракова. Једини начин за поништење такве легализације био је да се у уставима директно пропише да се под браком подразумева само заједница мушкарца и жене. А промена устава је била могућа једино референдумом.

Хомосексуални лоби је покренуо све снаге како би уставни референдуми пропали. Само за "не-кампању" у Калифорнији скупљено је 44 милиона долара. Велики део донација дошао је из Холивуда [3](#). Колико је тамо хомосексуални лоби јак, види се из недавног случаја глумца Исаије Вашингтона (Isaiah Washington). Он је, приликом снимања популарне серије Grey's Anatomy, добацио једном колеги да је "педер". Иако се убрзо јавно извинио, сместа је отпуштен. Да би уопште могао да добије било какав посао у Холивуду, морао је да прође кроз посебно понижавајућу процедуру. Најпре је отишао на разговор са "лидерима геј-заједнице". Они су "изразили наду" да је сироти Вашингтон "почео да бива свестан дубине свог преступа"

[4](#)
"Охрабрили" су то што је "и сам схватио да му треба помоћ" и препоручили су му да похађа "специјални третман за рехабилитацију понашања". Вашингтон је тако морао да крене на нарочити психотерапијски течај, "како би схватио шта је урадио и да се иста ствар више никада не би поновила"

[5](#)
"Захвалан сам на чињеници да ми је пружена још ова прилика", покајнички је изјавио, "и посветићу се претварању мојих рђавих дела у позитивне резултате, личне и професионалне"

[6](#)
Пошто се довољно дуго у уверљиво "самокритиковао", и пошто је тако свим глумцима у Холивуду одаслана јасна порука "ко је овде газда", Исаији је најзад милостиво допуштено да поново почне да ради.

Иако је, дакле, цела холивудска машинерија стављена у погон "да се каже `не` неједнакости", и поред великих донација, и поред снажне медијске пропаганде, грађани Калифорније су ипак изгласали промену устава. Пресудне за то биле су акције обичних, малих људи, којима је досадио терор "политичке коректности" (ПК). Наиме, хомосексуални лоби се у Калифорнији толико био осетио јаким, да је чак захтевао да се из буквара и уџбеника избаце појмови "мама" и "тата", које је оценио као "хомофобичне стереотипе" који су "дискриминаторни за геј и лезбо заједницу" [7](#). Уместо тих страшних речи, требало је користити политички знатно "коректније" појмове - "партнери". То свакодневно кињење "нормалних породица" – на послу, у школи, преко медија – досадило је грађанима. Они су решили да нешто предузму. У Калифорнији је на посебан одјек наишла акција породице Патерсон. Скромни брачни пар ових четрдесетогодишњака, са петорицом синова, решио је да приложи 50.000 долара од своје уштеђевине кампањи за промену устава. "То није била лака одлука", рекла је Пам Патерсон, "али смо је морали донети због добра наше деце и њихове деце"

[8](#)
.

Тако је Калифорнија гласала за промену Устава. Ова победа је за хомосексуални естаблишмент била велико изненађење. Тим веће, јер се догодила на истим изборима

на којима је победио Барак Обама. Демократе имају и званичан геј лоби у својој странци – Democratic National Committee's Gay & Lesbian Americans Caucus. Он за хомосексуалце захтева квоту од 6-7% места на страначким конвенцијама, и тражи да званична политика ДС буде «одбрана достојанства геј и лезбејских породица на исти начин на који брани достојанство осталих кључних бирачких групација» [9](#). При томе се геј лоби у ДС позива на истраживања јавног мњења у САД, која показују да је на изборима за федерални Представнички дом и за Сенат, 2006. године, 80% хомосексуалаца и лезбијки гласало је за Демократе

[10](#)

. Зато се очекивало да Обамину победу прати и убедљиво одбацавање захтева за промену устава.

Међутим, још једном се показало да нижи друштвени слојеви, који су били главни Обамини гласачи, немају превише разумевања за хомосексуализам. Они га често доживљавају као пуку "забаву богаташа" која се намеће као модел понашања "обичним људима". И заиста, истраживања показују разлику у материјалном положају између хомосексуалаца и хетеросексуалаца [11](#). Према неким налазима, просечан годишњи доходак хомосексуалних домаћинстава у САД био је 55.400 долара, а уобичајених, хетеросексуалних домаћинстава 36.500 долара

[12](#)

. Процена је да укупна куповна моћ хомосексуалца у САД износи 610 милијарди долара, а у Британији 25 милијарди

[13](#)

. То "пинк економију" чини «тржиштем снова» за све врсте оглашивача

[14](#)

. Само на туристичка путовања геј и лезбо особе из САД потроше 54,1 милијарди долара годишње

[15](#)

. Отуда су за савремену привреду која почива на идеологији конзумеризма хомосексуалци «занимљивији» од хетеросексуалних породица, које највећи део својих прихода морају да одвоје за школовање или материјално збрињавање деце

[16](#)

Наравно, хомосексуализам није само "забава богаташа". Реч је о томе да су богатији и образованији хомосексуалци спремнији да јавно упражњавају свој "стил живота" и да се боре за афирмацију "геј права". Припадници радничке класе, показује једно истраживање [17](#), и када су хомосексуалци, мање су склони да себе опишу као геј особе, чешће настоје да живе хетеросексуалним животом и слабије су укључени у геј заједницу [18](#). Наиме, виша и виша-средња класа има материјалне могућности да индивидуализује свој "стил живота", и зато је он темељ њиховог личног идентитета. Док радници и нижи слојеви свој начин живота виде као "неопходност", високо

Пораз геј лобија

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 20 новембар 2008 15:22

вреднујући заједницу (породицу, колектив, комшилук), дотле припадници виших класа свој начин живота виде као лични избор, којим се могу поносити. Они га сматрају вредношћу која мора бити призната од целог друштва. Будући да су образованији

[19](#)

и да раде на хијерархијски вишим радним местима

[20](#)

, они су друштвено утицајнији него што је њихов стварни удео у становништву. Зато су често у стању да своје вредности наметну целој заједници.

У том светлу треба посматрати успех геј лобија да се избори за "равноправност", тј. за једнако друштвено вредновање традиционалне и "геј породице". У САД се хомосексуални лоби често оптужује да је врло утицајан у Конгресу и представничким телима држава чланица САД [21](#). Моћне организације геј и лезбо особа у САД [22](#), са својим фондовима и групама за притисак, сматрају се одлучујућим чиниоцем у промени друштвене (не)прихватљивости хомосексуализма, који је прешао пут од патолошког поремећаја понашања (још почетком 1970-их), до "нормалне", па чак и пожељне животне опције

[23](#)

. Посебно се, као што смо видели, сматра утицајним геј лоби у индустрији моде и забаве. Већ током шездесетих скован је појам

Хоминтерна

(Homintern), како би се означио утицај хомосексуалаца у области филма, музике, позоришта, сликарства, плеса, дизајна, фотографије итд.

[24](#)

Тај утицај је посебно јак у Холивуду. Тако је директор једне од холивудских агенција за ангажовање писаца, режисера и глумаца, Мајкл Овиц (

[Michael Ovitz](#)

)

[25](#)

, у листу

[Vanity Fair](#)

(

[2002](#)

), означио хомосексуални лоби као најмоћнију групацију Холивуда. «Геј-мафија», по њему, води одлучујућу реч у ангажовању сценариста, режисера и глумаца

[26](#)

. Сличне оптужбе су и доцније понављане

[27](#)

.

Све у свему, ма како моћан био, геј лоби је овога пута поражен баш од стране обичних, малих људи. Они су схватили да нема краја у "редефинисању" темељних друштвених

институција и вредности, попут брака и породице. Не треба, наиме, заборавити да се поједини идеолози хомосексуализма залажу да, након легализације "геј-бракова" (што аутоматски значи и право на усвајање деце), следећи корак буде легализација брака као заједнице више од две истополне особе. Геј покрет у САД је, рецимо, својевремено, у «Платформи за геј права» (1972) [28](#) предлагао да тројица, па и више хомосексуалаца могу чинити легални брак, са правом на државну помоћ и заштиту итд. Такође је захтевано и укидање свих закона који утврђују старосну границу за добровољне полне односе и опозивање закона свих савезних држава који забрањују салетање (навођење, solicitation) ради успостављања добровољне полне везе [29](#)

. Будући да огромна већина људи није показивала разумевање за овакве "друштвене реформе", захтеви су модификовани тако да буду остваривани корак по корак. Међутим, у овој важној тачки – у признању геј бракова – хомосексуални лоби у САД је сада доживео озбиљан пораз. Тако су хомо-бракови у САД легализовани још једино у маленој савезној држави Масачусетс.

Ако ово имамо у виду, нико више у Србији не би требало да наседа пропаганди типа "тако је свуда у развијеном свету". Није "тако". Напротив, у развијеном свету воде се отворене друштвене дебате и на референдуму разрешавају недоумице, а не доносе се уставни или закони по препоруци некаквих наднационалних, полубирократских тела. Србија, наравно, мора и даље да ради на томе да обезбеди елементарну сигурност својих грађана. У том смислу, нико у Србији не сме бити жртва насиља, па ни због свог сексуалног опредељења. Такође, добро је што у Србији хомосексуализам није криминализован, као у многим афричким и азијским земљама. Али, једно је немешање у нечију приватност и толеранција према различитим стиловима живота, а сасвим друго наметање једног система вредности као обавезног за све.

Нико нема права да наређује људима да хомосексуализам морају једнако да цене и друштвено вреднују као и хетеросексуалну породицу. За огромну већину људи породица је од изузетне вредности и за огромну већину људи њу чине мушакарац, жена и њихова деца. Захтевати да се породицом назива конкубинат двојице (а сутра можда и тројице) мушкараца, захтевати да се таквој породици допусти и усвајање деце, значи тврдити да је таква заједница једнако вредна као и класична породица, која се кроз дуготрајно искуство потврдила као најбоља основица за репродукцију и подизање деце. То једноставно не може бити исто. Свако ко то жели да изједначи, не чини само насиље над језиком и друштвом, већ прави чудовишан експеримент. У њему се, као опитни кунџи, који треба да потврде нечије идеолошке фантазме, употребљавају живи људи, тачније, жива и беспомоћна деца. Србија је већ довољно платила цену различитих идеолошких фантазама, да би себи могла да допусти још један ризичан историјски експеримент. То она себи тешко да може допустити чак ни зарад тако "привлачне" шаргарепе као што је то некакво обећање различитих самозваних "еврокомесара" и свакојаким лоби група, да ће једнога дана ипак можда

Пораз геј лобија

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 20 новембар 2008 15:22

моћи да постане "кандидат за кандидата" за члана ЕУ.

1 Краћа верзија овог чланка објављена је у "Печату", 21. новембра 2008.[^] 2 НИИ,
7. новембар 2006; види и мој чланак у Политици, 29. октобра 2007, стр. 10.

<http://www.politika.co.yu/pogledi/Slobodan-Antonic/t45817.sr.html>

[
^
_

]

3

<http://www.time.com/time/nation/article/0,8599,1856872-2,00.html>

[
^
_

]

4

<http://www.people.com/people/article/0,,20009366,00.html>

[
^
_

]

5

<http://www.people.com/people/article/0,,20009602,00.html>

[
^
_

]

6 Исто.

[
^
_

]

7 «24 часа», 19. 10. 2007, стр. 13.

[
^
_

]

8

<http://www.sacbee.com/391/story/1308945.html>

[
^
_

]

9

<http://www.washblade.com/2006/4-27/news/national/dnc.cfm>

[

^

]

10

<http://www.washblade.com/2007/2-2/news/national/9924.cfm>

[

^

]

11 Према једном старијем истраживању (Overlooked Opinions survey, 1990), 34% геј и лезбијских особа имало је приход већи од \$50.000, док је тај постотак у укупном становништву износио 25% (A. Gluckman and B. Reed, 'The Gay Marketing Moment', in A Gluckman and B Reed, Homo Economics; Routledge, 1997). Према новијој процени Универзитета у Мичигену, просечни годишњи приход хомосексуалаца премашује 100 хиљада долара (Политика, 25. децембар 2005, стр. 4).

[

^

]

12 M Badgett, 'Beyond Biased Samples', in A Gluckman and B Reed, op cit, p. 65.

[

^

]

13 Бојана Балон, «Пинк економија», у М. Рашевић и З. Мршевић (ур), Померамо границе, стр. 205-216, Београд, «ИДН», 2007; стр. 208.

[

^

]

14 Како је то приметно Вол стрит џорнал (The Wall Street Journal); A. Gluckman and B. Reed, исто.

[

^

]

15 Политика, 25. децембар 2005, стр. 4.

[

^

]

16 «Ако немате децу коју бисте издржавали, мења се и ваш однос према будућности; што је мање наследника, већа је вероватноћа да ћете сами трошити новац; већа потрошња подстиче привредни раст и, одједном, индустрија цвета» (Philip Jenkins, "Infertile Crescent. Iran, Denmark of tomorrow?", The New Republic, 5. новембар 2007; српски превод:

<http://pescanik.net/index.php?&p=472&=1067&nd=1>

).

[

^

]

17 Urban Men's Health Study.

[
^
_]
]

18 Donald C. Barrett and Lance M Pollack, «Whose gay community? Social class, sexual self-expression, and gay community involvement», *The Sociological Quarterly*, Volume 46, Number 3, August 2005, pp. 437-456(20).

[
^
_]
]

19 Већ је прво истраживање на ту тему (Simmons Market Research Bureau, рађено по наруџби осам геј и лезбо новина из САД, 1988) показало да 59% геј и лезбо особа има факултетску диплому, наспрам 18% у општом становништву САД (A. Gluckman and B. Reed, исто). Процена Универзитета у Мичигену је да 46% декларисаних хомосексуалаца у САД има ВСС (Политика, 25. децембар 2005, стр. 4)

[
^
_]
]

20 Истраживање Gluckmana и Reeda показало је да 49% геј и лезбо особа у САД обавља послове стручњака или менаџера, наспрам 15% у укупној популацији. Слични подаци добијени су и за Британију. Истраживање 1.788 геј и лезбо особа, 1994, показало је да њих 27% има ВСС (наспрам 9% међу општим становништвом). Такође се показало да лезбејке годишње зарађују £3.000 више од хетеросексуалних жена (Pink Paper, 12 August 1994; цитирано у: Peter Morgan, «Class divisions in the gay community», *International socialism, quarterly journal of the Socialist Workers Party (Britain)*, Issue 78 (March 1998),

<http://pubs.socialistreviewindex.org.uk/isj78/morgan.htm>

)
[
^
_]
]

21 «Buchanan: Gay "mafia" on Hill "looked upon the pages" as their "personal preserve"», *Media Matters for America* (

<http://mediamatters.org/items/200610100016>

); «Savage on same-sex marriage vote: "[G]ay mafia bought the votes ... like cheap tricks in a gay bathhouse"», *Media Matters for America* (

<http://mediamatters.org/items/200706180005>

).
[
^
_]
]

22 Gay & Lesbian Victory Fund and Leadership Institute, The National Gay and Lesbian Task Force, Parents and Friends of Lesbians and Gays (PFLAG), Gay and Lesbian Alliance Against Defamation (GLAAD) итд.

[
^
-
]
23 David A. Noeble, The Homosexual Revolution. Tulsa, OK: American Christian Colege Press, 1978. Доступно и на мрежи:
http://antipas.org/books/homo_revolution

.
[
^
-
]
24 «Свет музике (...), позориште, уметнички свет, сликарство, балет, мода, свет фризура и уређења стана – свугде постоји нека врста `Хоминтерне`» («The Homosexual: Newly Visible, Newly Understood», Time, 31. октобар 1969;
<http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,839116-3,00.html>

).
[
^
-
]
25 Овиц је, иначе, био директор Creative Artists Agency од 1975. до 1995, а 1995-1997. и председник компаније Волт Дизни (Walt Disney Company).

[
^
-
]
26 Критичари геј-лобија, уместо Хоминтерне, данас чешће користе појам геј-мафија (Gay Mafia) и баршунаста мафија (Velvet Mafia), док они који имају разумевања за овај лоби употребљавају и израз Ружичаста моћ (Pink Power).

[
^
-
]
27 види: Maura Egan, "The New Gay Mafia", 1. март 2003,
http://www.glaad.org/publications/resource_doc_detail.php?id=3284&PHPSESSID=f

.
[
^
-
]
28 The 1972 Gay Rights Platform
http://www.robertslevinson.com/gaylesissues/features/collect/onetime/bl_platform1972.htm
Реч је о платформи која је усвојена на конвенцији Националне коалиције геј организација (National Coalition of Gay Organizations), одржане фебруара 1972. у Чикагу. Око 200 представника 85 геј удружења из 18 америчких држава састало се због израде политичке платформе пред председничке изборе. На дводневној конвенцији усвојена је Платформа од 17 захтева, како председнику и федералној влади, тако и владама држава чланица Уније.

[
^
-
]
]

Пораз геј лобија

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 20 новембар 2008 15:22

29 Види Elizabeth A. Armstrong, *Forging Gay Identities*, University of Chicago, Chicago: 2002, p. 100.

[
[^](#)
]